

РЕШЕНИЕ

№ 35974

гр. София, 03.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6378** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. с чл. 118 от КСО /Кодекс за социално осигуряване/.

Образувано е по жалба на „Свепол“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], представлявано от С. Д. чрез пълномощник адв. А. В. срещу Решение №1040-21-299/20.05.2025г на Директор на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на „Свепол“ ЕАД чрез адв. В. срещу Разпореждане №36453/26.02.2025г. на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което декларирана злополука вх.№5101-21-226 от 25.02.2025г. на ТП на НОИ С. град от осигурителя „Свепол“ ЕАД, станала с В. В. Х. на 20.02.2025г, е приета за трудова.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят заявява, че злополуката е станала в работно време и на работното място, но не е във връзка или по повод на извършваната работа, а е по повод междуличностен конфликт, прераснал в сбиване, което се установява както от решението на ТП на НОИ С.-град, така и от събраните по преписката доказателства. Според жалбоподател липсва връзка между условията на труд и причиненото нараняване, което е пречка за квалифициране на злополуката като трудова, цитира съдебна практика и счита, че по същия начин следва да бъде разрешен настоящия случай. Иска се отмяна на решението на Директор на ТП на НОИ С.-град и отмяна на потвърждаващото го разпореждане на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., който поддържа жалбата и моли

съда да постанови решение, с което да уважи подадената жалба. Твърди, че няма връзка между причиненото нараняване и положениия труд, в какъвто смисъл е посочената в жалбата съдебна практика. Претендира присъждане на разноски, като представя доказателства за реалното им извършване.

Ответникът – директора на ТП на НОИ С. - град чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки. Заинтересованата страна В. В. Х., редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, III отделение, 67 състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В. В. Х. към датата на злополуката 20.02.2025г. работи във фирма „Свепол“ ЕАД на длъжност „водач мотокар“, В., Н. 4641, НКПД 83442004 със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностна характеристика. Съгласно последната, основните функции, задължения и отговорности на работника са следните: 1. Подрежда, пренарежда и товари съхраняемите контейнери в склада; Управлява мотокар. 2. Отговаря за изрядното и безопасно съхранение на стоките в склада. 3. Работи с различна товаро-подемна техника.

На 22.02.2025г. от „Свепол“ ЕАД на основание чл.57, ал.1 от КСО е подадена декларация за трудова злополука с вх.№ 226, за която е открито досие №36453. Според посочените в декларацията факти и обстоятелства, злополуката, станала с В. В. Х., на длъжност „водач мотокар“ в „Свепол“ ЕАД на 20.02.2025г. в 13:05 часа. При вид работа „товаро-разтоварна дейност чрез мотоповдигач“ В. Х. е започнал словесна провокация – обиди към водач на външна спедиторска фирма пред ръководителя на складовото стопанство на „Свепол“ ЕАД. Въпреки намеса на ръководителя му, конфликтът е прераснал във физически, като водачът на товарния автомобил на спедиторската фирма е нанесъл удар с ръка на В. Х.. От нанесения удар той е паднал на земята с кървяща рана-областта на носа, изпитвал е и затруднения при изправяне поради болка в крака.

В хода на производството по установяване характера на злополуката са събрани и приложени в досието следните доказателства: Заповед №3/20.02.2025г, издадена от Директор на „Свепол“ ЕАД, с която на основание чл.2, ал.2 и ал.3 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки е определена комисия да извърши разследване на трудовата злополука, станала с В. Х., Протокол от 21.02.2025г. за разследване на злополуката от осигурителя, обяснения от М. П. – ръководител складово стопанство, К. П. – работник в складова база, Н. Б. – работничка в логистична база и болничен лист №Е20243948970/21.02.2025г с диагноза: „Счупване на външен /латерален/ малеолус за 14 календарни дни домашен отпусък.

Съгласно Протокол за разследване на злополуката от назначената от работодател комисия на дата 21.02.2025г. пострадалият В. Х. в 13:05 часа на 20.02.2025г. в склад на Свепол-логистична база [населено място] при обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия при злополуката – товаро-разтоварна дейност чрез мотоповдигач и специфично фактическо действие, извършвано от пострадалия в момента на злополуката и свързания с това действие материален фактор – В. Х. не е извършвал товаро-разтоварни дейности и е стоял прав до мотоповдигача. В т.7 Отклонения от нормалните действия и условия и материалния фактор, свързани с тези

отклонения в протокола се отбелязва, че водач на товарен автомобил служител на външна спедиторска фирма дошъл да товари стока от нашия склад и е подал оплакване, че В. Х. се държи грубо и арогантно. В. Х. е започнал словесна провокация – обиди към водача пред ръководител складово стопанство на „Свепол“ ЕАД. Въпреки неговата намеса конфликтът е прераснал във физически, като водачът на товарния автомобил нанася удар с ръка на В. Х.. От нанесения удар той пада на земята с кървяща рана в областта на носа. Изпитвал е и затруднения при изправяне поради болка в крака.

Съгласно обяснение на Ръководител складово стопанство в Логистична база на „Свепол“ ЕАД [населено място] Ц. П. в 13:00ч в офиса водач на товарен автомобил-служител на външна спедиторска фирма, изпълняващ курс по товарене на стока от склада, подава на П. оплакване, че В. Х., водач на мотоповдигач в склада и служител на „Свепол“ ЕАД се е държал арогантно и „не е проявил заинтересованост към дестинацията, която той му е споделил като място за разтоварване“. П. разпоредил на водача да не комуникира с Х. и го уверил, че ще възложи товаренето на неговия автомобил на друг служител на Свепол ЕАД. Около 2-3 минути по-късно влязъл в склада и установил, че Х. се е намирал до един от мотоповдигачите. Водачът на товарния автомобил е подготвял ремаркетото си за товарене. В този момент ръководител складовото стопанство разпоредил на В. Х. да довърши товаренето на друг товарен автомобил на Рампа №5, което вече е било започнало. Вместо да изпълни разпореждането, той започнал словесна провокация към водача, чакащ товарене на Рампа №1. В следствие на провокацията е възникнала размяна на реплики между двамата, която се опитал да прекрати, като въпреки намесата, конфликтът ескалирал до физически, като водач на спедиторската фирма е нанесъл удари с ръце и крака на В.Х.. В резултат на нанесените удари Х. паднал на земята с кървяща рана в областта на носа, изпитвал е затруднения при изправяне поради болка в крака. Заедно с другите дали обяснения лица – работещи във фирмата Н. Б. и К. П. са оказали първа помощ на пострадалия, който е бил транспортиран от П. до спешния център в [населено място].

От обясненията на К. П. се установява, че на същата дата на същата логистична база е дочул шум в 13:20 часа и отишъл да види, видял колегата си Х. да лежи на земята и лицето му било обляно в кръв. Помогнал му да се изправи и го откарал в спешния център.

От обясненията на Н. Б. се установява, че била в кухнята и колегата П. ѝ съобщил да донесе аптечката от кухнята в склада. Като отишла видяла В., лицето му било в кръв, оказали му първа помощ и К. го откарал в спешния център.

Пострадалото лице е дало Обяснение вх.№1012-21-348-3/12.05.2025г по описа на ТП на НОИ С.-град, съгласно които на 20.02.25г след конфликт с И. в следствие на агресия от негова страна получил травми – счупен нос и фрактура на десния крак. „Свепол“ ЕАД нямало вина за случилото се и той няма никакви претенции към ръководството на фирмата.

След спазване на административната процедура по установяване на фактическата обстановка, по преписка №9021-21-20 от дата 24.02.2025г , длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО със свое разпореждане №36453/26.02.2025г. е приело настъпилата злополука за трудова – станала е през време и във връзка с извършваната работа, товаро-разтоварна дейност чрез мотоповдигач. Пострадалият е влязъл в конфликт, прераснал във физически с шофьор на външна спедиторска фирма, в следствие на което получава счупване на външен /латерален/ малеолус.

Разпореждането е обжалвано по административен ред на основание чл. 117 (2) от КСО. С Решение №1040-21-299/20.05.2025година, Директорът на ТП на НОИ С.-град е потвърдил Разпореждането.

В хода на съдебното производство са приобщени следните писмени доказателства: трудов

договор №7/18.06.2018г и Длъжностна характеристика.

При така установените факти, Административен съд София – град, III-то отделение, 67 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна. Оспореният акт е издаден от компетентен орган при спазване на административно-процесуалните правила, като административният орган правилно е приложил материалния закон. Чл. 55, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване определя трудовата злополука като всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде определена настъпилата злополука като трудова трябва кумулативно да са налице всички елементи на фактическия състав: В случая налице е внезапно увреждане на здравето, изразяващо в „Счупване на външен /латерален/ малеолус /болничен лист №E20243948970/21.02.2025г/, т. е. касае се за трайно увреждане, което е настъпило внезапно, поради външен фактор, неочаквано и непредвидено. За увреждането са приложени по преписката медицински документи, които го доказват, и които не са оспорени от жалбоподател, в същия смисъл са и показанията на свидетелите на злополуката. Налице е пряка причинна връзка между неблагоприятния резултат – временната неработоспособност, установена с първичен болничен лист №E20243948970/21.02.2025г, в който е посочено увреждането. Злополуката е станала с осигурено по трудов договор лице и относно това обстоятелство страните не спорят.

За да бъде обаче внезапното увреждане на здравето, квалифицирано като трудова злополука е необходимо то да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Хипотезите са три: "през време и във връзка"; "по повод на извършваната работа", както и "при всяка работа, извършена в интерес на предприятието". В конкретния случай безспорно се установява, че работникът по време на увреждането е бил на обичайното стационарно работно място на фирмата - работодател, през работно време, където е изпълнявал длъжността "водач мотокар", т. е. увреждането е настъпило през време на извършваната работа. Пререканията, които е имал със служител на другата спедиторска фирма непосредствено преди възникване на увреждането също са били във връзка и по повод с извършваната от него трудова функция на водач мотокар, за което по делото са налице показания на очевидец – прекия ръководител на складово стопанство в логистичната база на „Свепол“ ЕАД [населено място]. От страна на жалбоподател не се представят доказателства и не се претендира, че личностен конфликт е причина за настъпване на злополуката. От даденото от прекия ръководител обяснение е видно, че той, след като е разбрал от водача на тежкотоварния автомобил от спедиторската фирма, че пострадалия служител на „Свепол“ ЕАД се е държал арогантно, е разпоредил на водача да не комуникира с В. Х., както и намерението на ръководителя на складово стопанство да възложи товаренето на неговия автомобил на друг служител от „Свепол“ ЕАД. Няма данни и доказателства, че Ръководител на складово стопанство е възложил непосредствено преди инцидента или по време на ескалация на инцидента товаренето на автомобила на друг служител, т.е. към момента на инцидента В. Х. е имал за задача да извърши товаренето на автомобила на външната спедиторска фирма, управлявано от лицето, нанесло удара

на Х..

Възникналият между тях спор, изразяващ се в размяна на реплики и провокация е прераснал във физически конфликт, като към момента на възникването и ескалацията на конфликта именно Х. е извършвал действия по товарене на автомобила, за осъществяването на който пострадалият е бил отговорен. Ирелевантно за съда е обстоятелството, че пострадалият е бил до един от мотоповдигачите, а не е бил на мотоповдигача/ не е управлявал последния, който е подготвян от водача на товарния автомобил за ремаркетото за товарене. Съгласно чл.ІІІ от сключения трудов договор работник е длъжен да изпълнява стриктно всички задължения, които произтичат от длъжностната му характеристика, както и да бъде на работното си място до края на работното време /от 08:30 до 17:30ч/ , като използва цялото си работно време, умения и способности за точното и добросъвестно изпълнение на трудовите си задължения. А съгласно длъжностната характеристика работникът на длъжност „водач мотокар в [населено място]“ е пряко и непосредствено подчинен на началник склад В., като основните функции, задължения и отговорности са: 1.Поддържа, пренарежда и товари съхраняемите контейнери в склада; Управлява мотокар.2. Отговаря за изрядното и безопасно съхранение на стоките в склада. 3. Работи с различна товаро-подемна техника. Следователно обстоятелството, че не е управлявал към момента на инцидента мотокар не означава, че това е единственото му задължение, напротив. Същият за да може точно и компетентно да изпълнява задачите, възложени му от лицето, на което е непосредствено подчинен /началник на склад В./ е следвало да изпълни възложената му задача – подготовка и извършване товарене на товарен автомобил. Обстоятелството, че след първоначално започналата вербална провокация ръководителят на складовото стопанство в базата на „Свепол“ ЕАД [населено място] е разпоредил да довърши товаренето на друг товарен автомобил на Рампа №5, което вече е било започнало не води до заключение, че злополуката не е станала във връзка или по повод на извършваната работа. Още повече, че няма данни разпореждането за товарене на друга рампа да е доведено до знанието на Х. преди ескалацията на конфликта.

Видно от Протокол за разследване на трудова злополука от 21.02.2025г в момента на злополуката В. Х. не е извършвал товаро-разтоварни дейности и е стоял прав до мотоповдигача, което се установява и от прекия свидетел на инцидента, но не може да се установи кой първи е нападнал – прекият очевидец е пресъздал това, което водача на външната фирма му е казал, но той лично в този момент не е присъствал при първоначалната вербална комуникация, но безспорно увреждането е настъпило по повод на работата – първоначално възложено на Х. от прекия ръководител подготовка и товарене на автомобила на външната спедиторска фирма, изпълняващ курс по товарене на стока от склада на „Свепол“ ЕАД. Неизпълнението в следствие на възложената задача по товарене на друг автомобил /ако такова е действително сторено от ръководител и е доведено до знанието на Х./ е ирелевантно към началния момент на инцидента, когато безспорно заинтересованата страна е изпълнявала възложените от прекия ръководител задачи.

Следователно е налице функционална връзка между настъпилото увреждане и извършваната на 20.02.25г от Х. работа. Причината Х. да се намира на мястото на инцидента е изпълнението на служебните му задължения. Според съда конфликтът, довел до нанасяне на удара е във връзка със системно изпълняваните от Х. товаро-разтоварни дейности и в частност пререкания при уточняване на мястото, на което да се извърша те. Настъпването на злополуката според съда е следствие от изпълнението на служебните задължения по подготовка и извършване на товарно-разтоварни действия с мотокара, който факт се потвърждава от ръководител на складово стопанство в Логистична база на „Свепол“ ЕАД, [населено място]. Заявено е ,че „пострадалият не е проявил заинтересованост към дестинацията, която той му е споделил като място на

разтоварване“. Липсват доказателства, които да опровергават обстоятелството, че злополуката с Х. е настъпила по време, когато лицето е изпълнявало служебните си задължения.

Независимо от обстоятелството, че в хода на административното производство от страна на пострадалия е посочено, че жалбоподателят няма вина за случилото се и няма претенции към ръководството на фирмата, това не променя задължението на компетентното длъжностно лице да извърши преценка за наличието на визираните в чл.55, ал.1 КСО предпоставки и постанови разпореждане, съобразно всички събрани доказателства.

Според настоящата съдебна инстанция злополуката попада в дефиницията на чл. 55, ал. 1 от КСО, поради което Решение № 1040 -21-299/20.05.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. град и потвърденото с него Разпореждане № 36453/25.02.2025г. са законосъобразни.

При този изход на спора в тежест на жалбоподател остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, ще следва да се присъди сумата от 200 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 67-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Свепол“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] срещу Решение №1040-21-299/20.05.2025г на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане №36453/25.02.2025г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което декларираната от осигурител „Свепол“ ЕАД злополука, станала с В. В. Х. е приета за трудова.

ОСЪЖДА „Свепол“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 200 лв. /двеста лева/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Р.България.

С

ЪДИЯ: